0604- Succah 54- The Shofar of Erev Shabbos

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נג עמוד ב

משנה. אין פוחתין מעשרים ואחת תקיעות במקדש, ואין מוסיפין על ארבעים ושמנה. בכל יום היו שם עשרים ואחת תקיעות במקדש: שלש לפתיחת שערים, ותשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים. ובמוספין היו מוסיפין עוד תשע. ובערב שבת היו מוסיפין שש: שלש להבטיל את העם ממלאכה, ושלש להבדיל בין קדש לחול. ערב שבת שבתוך החג היו שם ארבעים ושמנה: שלש לפתיחת שערים, שלש לשער העליון, ושלש לשער התחתון, ושלש למילוי המים, ושלש על גבי מזבח, תשע לתמיד של שחר, ותשע לתמיד של בין הערבים, ותשע למוספין, שלש להבטיל את העם מן המלאכה, ושלש להבדיל בין קודש לחול.

תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נד עמוד ב

ואין מוסיפין על ארבעים ושמונה. ולא, והא איכא ערב הפסח שחל להיות בשבת, דאי לרבי יהודה - חמשין וחדא, אי לרבנן - חמשין ושבע! - כי קתני - מידי דאיתיה בכל שנה, ערב הפסח שחל להיות בשבת, דליתיה בכל שנה ושנה - לא קתני. - אטו ערב שבת שבתוך החג מי איתיה בכל שנה? זימנין דלא משכחת ליה, והיכי דמי - כגון שחל יום טוב ראשון בערב שבת. - כי מקלעינן יום טוב ראשון בערב שבת, מדחי דחינן ליה, מאי טעמא - כיון דאיקלע יום טוב הראשון של חג להיות בערב שבת, יום הכיפורים אימת הוי? - בחד בשבת, הלכך דחינן ליה